

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) A. B., nezl. M. B., c) nezl. A. B., a M. B.,** žalobci b) a c) zastoupeni žalobkyní a), proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 3. 2005, č. j. 65 Az 9/2005 – 18,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 6. 1. 2005, č. j. OAM-3649/VL-07-08-2004 a č. j. OAM-3648/VL-07-08-2004, byly odmítnuty žádosti o azyl žalobkyně A. B. a nezl. žalobců a M. B. o udělení azylu jako nepřipustné. Žalovaný odůvodnil svá rozhodnutí tím, že žalobci jsou státními příslušníky Slovenské republiky, tedy členského státu Evropské unie a podle článku 311 Smlouvy o založení Evropských společenství, jsou členské státy Evropské unie navzájem považovány jako bezpečné země původu pro všechny právní a praktické účely ve vztahu k azylové problematice a žádosti žalobců o udělení azylu v ČR jako členského státu Evropské unie jsou proto nepřipustné.

Proti uvedeným rozhodnutím žalovaného podali žalobci žalobu a Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 10. 3. 2005, č. j. 65 Az 9/2005 – 20, napadená rozhodnutí žalovaného zrušil pro vadu řízení a vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ve svém rozhodnutí konstatoval, že protokol ani jiný pramen komunitárního práva neupravuje procesní postup státního orgánu členského státu při rozhodování o žádosti o udělení azylu příslušníka jiného členského státu a je proto nutno v tomto směru vycházet z příslušných vnitrostátních

právních předpisů, jímž je v projednávané věci zákon č. 325/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Tento zákon upravuje možný způsob rozhodnutí o žádosti o udělení azylu tak, že vedle rozhodnutí o azylu lze rozhodnout o neudělení azylu, rozhodnout o zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné a lze řízení zastavit. Jiný způsob rozhodnutí o žádosti o udělení azylu není upraven. Je-li žadatel o azyl občan členského státu, který se považuje za bezpečnou zemi původu, nelze žádost o udělení azylu odmítnout jako nepřijatelnou. Zákon o azylu totiž § 16 odst. 1 písm. e) předpokládá, že taková žádost se zamítne jako zjevně nedůvodná, případně bude rozhodnuto o neudělení azylu při nesplnění podmínek podle § 16 odst. 2 a 3 zákona o azylu. Soud dospěl k závěru, že jestliže v projednávané věci žalovaný žádosti žalobců o udělení azylu odmítl jako nepřijatelné s odkazem na Protokol, který sám neupravuje možnost takového rozhodnutí, považuje soud tato rozhodnutí za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, zejména když tento způsob rozhodnutí o žádosti o udělení azylu není upraven ani v zákoně č. 325/1999 Sb. o azylu. Protože tím došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, zrušil soud napadená rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. bez jednání, aniž se zabýval dalšími žalobními námitkami žalobců.

Proti tomuto rozsudku podal včas kasační stížnost žalovaný z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V kasační stížnosti uvedl, že nesouhlasí se závěry soudu a domnívá se, že ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona o azylu je určeno pro případy žádostí o azyl žadatelů ze zemí mimo Evropskou unii a nikoliv státních příslušníků členských zemí EU. V daném případě bylo proto na místě užít právní normu komunitárního práva, jak to stěžovatel učinil. Na podporu svého postupu poukázal na doplnění zákona o azylu zákonem č. 57/2005 o nové ustanovení § 10a (s účinností od 1. 2. 2005), kterým se vkládá právní institut nepřijatelnosti žádosti o azyl, byla-li podána občanem Evropské unie, který nesplňuje podmínky stanovené právem Evropských společenství, resp. citovaným Protokolem. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto sudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě dne 17. 6. 2005 předložil věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním ze dne 8. 6. 2006 sdělil stěžovatel, že bere zpět kasační stížnost ze dne 22. 4. 2005 podanou proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 65 Az 9/2005 – 16a ze dne 10. 3. 2005 doručenou stěžovateli 13. 4. 2005. Uvedl, že dne 4. 7. 2005 stěžovatel jako správní orgán rozhodl o zastavení řízení o udělení azylu žalobcům podle § 25 písm. a) zákona o azylu na základě podání žalobců, kterým vzali své žádosti o azyl zpět. S ohledem na shora uvedené stěžovatel bere zpět svoji kasační stížnost a navrhuje zastavení řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení

řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu